

inden for de fastsatte Maksimalgrænser. Nogle Amtsraad have som Legitimation for Beløbets Anvendelse været tilfredsstillende ved Sogneraadsformandens Kvittering for Modtagelsen, medens forskellige Amtsraad altid have krævet, at Medhjælperen fremlagde Kvittering som Bevis for, at den bevilgede Sum helt og holdent var ham udbetalt. Et enkelt Amtsraad har endog tilføjet, at en Kvittering fra Sogneraadsformandens Hustru er ugyldig. Senest har Indenrigsministeriet i Skrivelse af 15de September 1890 fastsat som ufravigelig Regel, at Sogneraadsformanden ikke „under nogen som helst Form maa modtage Bederlag for deres Arbejde“, samt at der for hvert Beløb maa forlanges Dokumentation for, at Beløbet er anvendt for ydet Medhjælp.

Udvalget finder, at der, saaledes som de kommunale Forhold nu have udviklet sig, er grundet Anledning til at yde Sogneraadene Ret til inden for en rimelig Begrænsning at disponere over et vist Beløb, hvis Størrelse Sogneraadet for hvert Aar fastsætter, og for hvis Modtagelse Sogneraadsformandens Kvittering maa anses for tilstrækkelig. Som Udgangspunkt for Beregningen af, hvad et Sogneraad kan bevilge som Medhjælpssum for Sogneraadsformanden, anser Udvalget det for heldigere at benytte Kommunens Indbyggerantal end dens Hartkorn, som flere Amtsraad tidligere have anlagt som Maalestof for Beløbets Størrelse, da Folketallet i en Kommune i langt højere Grad end Hartkornet kan siges at staa i Forhold til det Arbejde, der paahviler Sogneraadsformanden. Hele Udvalget er enigt i, at 15 Dre pr. Individ i en Kommune som Regel maa anses

for en rimelig Maksimalgrænse for de Medhjælpssummer, som Sogneraadene i det her omhandlede Tilfælde kunne disponere over uden Amtsraadets Samtykke, naar Beslutningen herom hvert Aar tages i 2 paa hinanden følgende ordentlige Sogneraadsmøder, og Flertallet af Sogneraadets samtlige Medlemmer hver Gang stemmer derfor.

Hvor Sogneraadet finder, at Forholdene i en Kommune gør det nødvendigt, at der bevilges en Medhjælpssum ud over den foran nævnte Maksimalgrænse, kan dette kun finde Sted med Amtsraadets Samtykke, men ogsaa i saadanne Tilfælde maa Udvalget anse Sogneraadsformandens Kvittering for Beløbets Anvendelse for fyldestgørende.

§ Henhold til ovenstaaende stilles følgende

Ændringsforslag:

Af Udvalget:

Til § 1.

1) Paragraffen affattes saaledes:
„Af Kommunens Kasse kan Sogneraadet, naar Flertallet af samtlige Medlemmer i 2 paa hinanden følgende ordentlige Møder tager Beslutning herom, tilstaa Sogneraadets Formand som Medhjælp til Udførelsen af de ham paahvilende Forretninger et aarligt Beløb, der dog ikke uden Amtsraadets Samtykke maa overstige 15 Dre pr. Individ af Kommunens Indbyggertal efter sidste Folketælling.“

Den udbetalte Medhjælpssum passerer til Udgift i Kommuneregnskabet mod Sogneraadsformandens Kvittering.

Til § 2.

2) § Stedet for 1ste Juli 1892 sættes 1ste Januar 1893.

Understen (Listed N. 3. B.).

Berntsen,

Bust.

Brodenhuus-Schad.

Formand og Ordfører.

S. C. Christensen,
Sekretær.

S. Hage.

D. Hansen.

Jungersten.

L. C. Larsen.

P. Pederesen.

Rosager.